

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret (Dania) w dniu 3 maja 2010 r. — Post Danmark A/S przeciwko Konkurrencerådet

(Sprawa C-209/10)

(2010/C 179/40)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Højesteret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Post Danmark A/S

Strona pozwana: Konkurrencerådet

Interwenient: Forbruger-Kontakt a-s

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 82 WE należy interpretować w ten sposób, że wybiórcze obniżanie cen przez zajmujące pozycję dominującą przedsiębiorstwo pocztowe, na którym ciąży obowiązek świadczenia powszechnych usług pocztowych, do poziomu niższego niż całkowite koszty średnie tego przedsiębiorstwa, lecz wyższego niż jego średnie koszty przyrostowe, może stanowić nadużycie eliminujące, w sytuacji gdy zostanie dowiedzione, że ustalenie ceny na takim właśnie poziomie nie miało na celu wyeliminowania konkurenta?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi, że wybiórcze obniżanie cen w warunkach opisanych w tym pytaniu może w pewnych okolicznościach stanowić nadużycie eliminujące, jakie okoliczności sąd krajowy winien wziąć pod uwagę?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshofs (Austria) w dniu 3 maja 2010 r. — Doris Povse przeciwko Mauro Alpago

(Sprawa C-211/10)

(2010/C 179/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshofs

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Doris Povse.

Strona pozwana: Mauro Alpago.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy środek tymczasowy przyznający do chwili wydania prawomocnego orzeczenia w przedmiocie opieki nad dzieckiem „władzę rodzicielską”, a w szczególności prawo określenia miejsca zamieszkania dziecka, rodzicowi, który dziecko wychowywał, należy również uznać za „orzeczenie w sprawie o ustalenie prawa do opieki nad dzieckiem, które nie pociąga za sobą powrotu dziecka” w rozumieniu art. 10 lit. b) pkt iv) rozporządzenia nr 2201/2003 (zwanego dalej „rozporządzeniem brukselskim IIa”) (1)?
- 2) Czy zarządzenie powrotu dziecka wchodzi w zakres stosowania art. 11 ust. 8 rozporządzenia brukselskiego IIa tylko wówczas, gdy sąd wydał je w oparciu o wydane przez siebie orzeczenie w przedmiocie opieki nad dzieckiem?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1 lub na pytanie 2:
 - 3.1. Czy możliwe jest podniesienie w państwie wykonania braku właściwości sądu wydania orzeczenia (pytanie 1) lub braku zastosowania art. 11 ust. 8 rozporządzenia brukselskiego IIa (pytanie 2) w odniesieniu do wykonania orzeczenia, które sąd wydania orzeczenia opatrzył zaświadczeniem zgodnie z art. 42 ust. 2 rozporządzenia brukselskiego IIa?
 - 3.2. Czy też w takim przypadku pozwany powinien wnieść o wycofanie zaświadczenia w państwie pochodzenia i czy jest możliwe zawieszenie wykonania w państwie wykonania do chwili wydania orzeczenia w państwie pochodzenia?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania 1 i 2 lub na pytanie 3.1:

Czy wydane przez sąd państwa wykonania orzeczenie, przyznające tymczasową opiekę rodzicowi wychowującemu dziecko, które to orzeczenie powinno być uznane za wykonalne na podstawie prawa tego państwa, stoi na przeszkodzie, zgodnie z art. 47 ust. 2 rozporządzenia brukselskiego IIa, wykonaniu wydanego wcześniej w państwie pochodzenia zarządzenia powrotu w oparciu o art. 11 ust. 8 tego rozporządzenia, nawet jeśli nie stoi na przeszkodzie wykonaniu zarządzenia powrotu wydanego przez państwo wykonania na podstawie Konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (zwaną dalej „konwencją haską”)?